

**'ภาคเอกชน' พลักดันปรับปรุงสภาพ
แวดล้อมระดับสากล พื้นฟูสภาพ ศก.
และพัฒนาสังคมอย่างสมดุล >2**

'ภาคเอกชน' พลักดัน ปรับปรุงสภาพแวดล้อมระดับสากล ฟื้นฟูสภาพ ศก.และพัฒนาสังคม อย่างสมดุลสมานฉันท์

สก๊อปพิเศษ

หมายเหตุ...ในการเสวนาออนไลน์ระหว่างองค์กรภาคเอกชน (NGO) และนักวิชาการจากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กับประเทศจีนครั้งที่ 5 ได้จัดขึ้นอย่างราบรื่นภายใต้สถานการณ์หลังยุคการระบาดครั้งใหญ่ของโควิด-19 ซึ่งการเสวนาออนไลน์ครั้งนี้ได้อำนวยการจัดขึ้นโดยสมาคมอาสาสมัครอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเมืองเซาท์ฮาย สถาบันวัฒนธรรมการศึกษาเฟินฟางปักกิ่ง และสถาบันบริหารจัดการสาธารณมหาวิทยาลัยหูหนาน การเสวนาครั้งนี้จัดขึ้นเพื่อมุ่งแลกเปลี่ยนและพูดคุยการสร้างสรรค์เครือข่ายสนับสนุนและไว้นื้อเชื่อ

ใจซึ่งกันและกันระหว่างภาคเอกชนในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กับประเทศจีนเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของสังคมในท้องถิ่นภูมิภาคแม่น้ำโขงในการรับมือกับความเสี่ยงจากภายนอก ซึ่งองค์กรต่างๆได้ส่งตัวแทนเข้าร่วมเสวนาออนไลน์ในครั้งนี้ ประกอบด้วยสถาบันความสัมพันธ์ระหว่างประเทศมหาวิทยาลัยชิงหัว (Department of International Relationship Tsinghua University) สถาบันบริหารจัดการสาธารณมหาวิทยาลัยหูหนาน (Department of Public Administration Hunan University) มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง (Mae Fah Luang University) เครือข่ายพลังงานเพื่อนิเวศวิทยาแม่น้ำโขง (Mekong Energy and Ecology Network) สถาบันภูมิปัญญา

ท้องถิ่นแม่น้ำโขง (Institute of Local Knowledge) กลุ่มอนุรักษ์เชียงของประเทศไทย (Chiangkhong Conservation Group) สถาบันวิจัยทรัพยากรสังคมประเทศจีน (Social Resources Institute) สถาบันศึกษาชาวปศุสัตว์เลื่อนลอยจัวปาซางมณฑลชิงไห่ (Zhuobacang Nomadic College) มูลนิธิพลังงานหมุนเวียนและนิเวศวิทยาประเทศเมียนมา (Foundation for Renewable Energy and Ecology) สถาบันวิจัย Tampadipa Institute ประเทศเมียนมา ฯลฯ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

วาระการเสวนาครั้งนี้ได้เน้นประเด็นการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิ

อากาศและสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ที่ส่งผลกระทบต่อสังคมท้องถิ่นและชุมชนทั้งในประเทศจีนและประเทศต่างๆ ในภูมิภาคตะวันออกเฉียงใต้ โดยแบ่งออกเป็นพื้นที่ประเทศไทย พม่า และประเทศจีนในการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

คุณนพรัตน์ ละมุน เจ้าหน้าที่กลุ่มอนุรักษ์เชิงของได้กล่าวรายงานหัวข้อ “สถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ที่ส่งผลกระทบต่อนโยบายหนึ่งแถบหนึ่งเส้นทางและการขนส่งโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการไทยจีนผ่านสะพานมิตรภาพไทย-ลาว” โดยให้ความเห็นว่า สะพานมิตรภาพไทย-ลาวซึ่งเชื่อมโยงการค้าระหว่างสามประเทศนั้นได้ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ถึงแม้ว่าจะได้รับผลกระทบจากสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ซึ่งทำให้ปริมาณการค้าขายลดน้อยลงแต่ยังคงเห็นถึงความสดใสของอนาคตแห่งการพัฒนาสามารถคาดหวังได้ว่า เมื่อสถานการณ์โรคระบาดได้ผ่านไปแล้ว จะช่วย

สานประโยชน์ทั้งภาคสภาพแวดล้อมและประชาชนในท้องถิ่น

นอกจากนั้น คุณนิวัฒน์ ร้อยแก้ว ได้ร่วมแบ่งปันความรู้เกี่ยวกับ “เขตเศรษฐกิจพิเศษเชียงรายในยุคหลังการระบาดของโควิด-19 และวิเคราะห์ความเหนียวแน่นทางเศรษฐกิจชุมชนจากกรณีศึกษาชาวเชียงของ” ซึ่งท่านแสดงความคิดเห็นว่าประชาชนในอำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงรายได้หันมาปลูกข้าวออร์แกนิกตามคำแนะนำเชื่อเชิญของภาครัฐ แต่เนื่องจากผลกระทบของสถานการณ์โควิด ส่งผลให้การขายข้าวไม่เป็นไปตามความคาดหวัง จึงหวังว่าจะสามารถใช้แพลตฟอร์มนี้ในการสร้างช่องทางค้าขายข้าวโดยตรงสู่พื้นที่เมืองชายฝั่งของประเทศหรือท้องถิ่นอื่นๆ เพื่อนำข้าวไทยซึ่งมีคุณภาพดีจำหน่ายตรงสู่ผู้บริโภค

ดร.อภิสม อินทรลาวัลย์ อาจารย์ประจำสำนักวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ได้ยกตัวอย่างของแม่น้ำรากไทร (RUK-SAI) ที่อยู่บริเวณชาย

แดนไทย-พม่า เป็นกรณีตัวอย่างการศึกษาผลกระทบด้านความมั่นคงทางน้ำและการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศที่มีต่อลุ่มแม่น้ำโขง โดยชี้แจงว่าทีมงานของท่านได้กำหนดนโยบายการบริหารจัดการต้นน้ำให้มีความเหมาะสม เช่นขับเคลื่อนการสร้างห้องน้ำ จัดให้มีองค์การบริหารที่ปรึกษาการเกษตรและบำบัดน้ำเสียซึ่งเป็นโครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างการบริหารจัดการแม่น้ำ ซึ่งคาดหวังว่าจะมีการแลกเปลี่ยนความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญของประเทศจีนมากขึ้นในอนาคต

คุณ Kyi Phyto Wai ผู้ก่อตั้งและผู้อำนวยการมูลนิธิพลังงานหมุนเวียนและนิเวศวิทยาประเทศเมียนมามากกว่า 10 ปี ประเทศเมียนมาได้รับผลกระทบเชิงซ้อนทั้งจากสถานการณ์โควิด-19 และรัฐประหารของฝ่ายทหาร ทำให้องค์กรภาคเอกชนอยู่รอดได้ยากลำบากมากขึ้น ซึ่งปัจจุบันพม่าต้องเผชิญกับแรงกดดันในการอยู่รอดต่อไป องค์กรที่เคยต่อต้าน

การสร้างเขื่อนอย่างเข้มข้นเริ่มปรับความคิดโดยใช้สติ คำนึงถึงประเด็นด้านคุณภาพชีวิตมากขึ้น

ดร.เหยาอิน (Dr.Yaoyin) จากสถาบันความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยชิงหัวได้ยกตัวอย่าง โครงการ “ส่งออกซิเจนให้พม่า” เพื่ออธิบายถึงปฏิบัติการมอบความช่วยเหลือ “มอบเครื่องผลิตออกซิเจน” ให้พม่าเพื่อรับมือสถานการณ์โควิด-19 ซึ่งเป็นความช่วยเหลือจากภาคเอกชนของประเทศไทย และได้ฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ ในการส่งความช่วยเหลือไปถึงภาคเอกชน

วิฑูรย์ เพิ่มพงศาเจริญ เลขาธิการเครือข่ายพลังงานเพื่อนิเวศวิทยาแม่น้ำโขง ได้แบ่งปันเรื่องราว “ปฏิบัติการช่วยเหลือมนุษยธรรมและความห่วงใยต่อสถานการณ์ประเทศพม่าจากภาคสังคมประเทศไทย” โดยบอกเล่าถึงเรื่องราวการส่งมอบบริการฉีดวัคซีนในองค์กรของท่าน ซึ่งได้เข้าแจ้งแพทย์พยาบาลที่สามารถใช้ภาษาพม่าได้ และส่งมอบความช่วยเหลือด้านอาหารและเวชภัณฑ์ให้กับผู้ลี้ภัยสงครามที่ถูกกักตัว ฯลฯ

คุณฮาซี จาซีตัวเจีย (Haxi Zhaxi duojie) สถาบันศึกษาชาวปศุสัตว์เลื่อนลอยจัวปาซางมณฑลชิงไห่ ได้บรรยายในหัวข้อ “การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ส่งผลกระทบต่อพื้นที่ต้นแม่น้ำสามสายบนที่ราบสูงชิงไห่-ทิเบต และโอกาสในการเสริมสร้างศักยภาพในการปรับตัว” ซึ่งได้ให้ข้อมูลว่า ปัจจุบันธารน้ำแข็งของพื้นที่ต้นแม่น้ำสามสายบนที่ราบสูงชิงไห่-ทิเบตกำลังได้รับผลกระทบอย่างหนักจากภาวะโลกร้อนอันทำให้ธารน้ำแข็งละลายมากขึ้น จนกลายเป็นปัญหายุคความต่อสภาพแวดล้อมอย่างหนัก จำนวนแหล่งน้ำลดน้อยลง องค์กรที่ท่านดำเนินงานอยู่จึงเร่งขับเคลื่อนงานภาคชุมชนและได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลในท้องที่ เพื่อสร้างคุณประโยชน์สู่สังคมภายใต้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงด้านภูมิอากาศทั่วโลก

และ ศาสตราจารย์เงินเสี้ยวซุน จากสถาบันบริหารจัดการสาธารณมหาวิทยาลัยหูหนานได้บรรยายผลการศึกษานี้ในหัวข้อ “ร่วมก่อเกิดร่วมบริหารจัดการร่วมแบ่งปัน: แนวทางพัฒนาและอนุรักษ์

แม่น้ำข้ามแดน” ซึ่งท่านชี้ให้เห็นว่าควรขับเคลื่อนแนวทางนิติบัญญัติบริหารจัดการแม่น้ำอย่างไรหรือวางแผนพัฒนาแม่น้ำด้วยหลักการอย่างไรโดยตั้งขึ้นเป็นคณะกรรมการประเมินประสิทธิภาพการบริหารจัดการแม่น้ำข้ามแดนขึ้นมาและนำเสนอวิสัยทัศน์ “ร่วมก่อเกิดร่วมบริหารจัดการร่วมแบ่งปัน” พร้อมทั้งแนวทางภาคปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม

หลังจากที่ทุกฝ่ายได้แบ่งปันข้อมูลและความคิดเห็นกันอย่างกว้างขวางโดยผู้แทนของแต่ละองค์กรผู้มีส่วนต่างๆ สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความรู้เพิ่มเติมที่ ทุกฝ่ายต่างมีความเห็นว่า ควรส่งเสริมการขับเคลื่อนความริเริ่ม “หนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง” และร่วมสร้าง “ประชาคมร่วมโชคชะตากรรม” เพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชนสองฝั่งลุ่มแม่น้ำโขง และควรยึดถือเป็นแนวทางแห่งความพยายามขับเคลื่อนในอนาคต เพื่อให้ภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงสามารถรับมือกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศและสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ อันเป็นทางเลือกที่ดีที่สุด
สำหรับประเทศ ที่ได้รับผลกระทบ และ
เน้นการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ
ภาคสังคมและเอกชนให้ความเหนียว
แน่น อันก่อเกิดกลไกเฝ้าระวังและช่วย
เหลือซึ่งกันและกัน เกื้อกูลกันเพื่อนำไป
สู่ความสำเร็จ แบบ Win-Win ท่วมเท
ความพยายามร่วมกันเพื่อสร้างสรรค์
อนาคตอันงดงาม สำหรับภูมิภาคกลุ่มแม่
น้ำโขงต่อไป